

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแรงงานในการทำการประมง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยแรงงานในการทำการประมง

เหตุผล

เนื่องจากสภาพการจ้าง สภาพการทำงานในภาคประมงมีความแตกต่างจากการทำงานของลูกจ้างทั่วไป ซึ่งมีความเสี่ยงภัยทางทะเล และมีระยะเวลาการทำงานที่ต่อเนื่องเป็นเวลานาน เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานประมงให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ เป็นการป้องกันการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมาย ในภาคการประมง รวมทั้งวางมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแล และบริหารจัดการในการออกใบรับรองด้านแรงงานภาคประมงให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเป็นการส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในกิจการภาคประมงของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แรงงานในการทำการประมง
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยแรงงานในการทำการประมง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เนื่องจากสภาพการจ้าง สภาพการทำงานในภาคประมงมีความแตกต่างจากการทำงานของลูกจ้างทั่วไป ซึ่งมีความเสี่ยงภัยทางทะเลและมีระยะเวลาการทำงานที่ต่อเนื่องเป็นเวลานาน จึงจำเป็นต้องมีกฎหมาย ว่าด้วยแรงงานประมงเพื่อคุ้มครองสิทธิของแรงงานประมงให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ อันเป็น การป้องกันการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมายในการทำการประมง รวมทั้งวางมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแล และบริหารจัดการ ในการออกใบรับรองด้านแรงงานในการทำการประมงให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเป็น การส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในกิจการภาคประมงของประเทศ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแรงงานในการทำการประมง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าของเรือ” หมายความว่า เจ้าของเรือตามกฎหมายว่าด้วยการประมง และให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งเข้ารับช่วงหน้าที่และความรับผิดชอบจากเจ้าของเรือดังกล่าว แต่มิให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งให้ผู้อื่นเช่า เรือประมงเพื่อประกอบกิจการงานประมงทะเลโดยตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

“แรงงานประมง” หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือตามกฎหมายว่าด้วยการประมง แต่ไม่รวมถึง คนนำร่องเรือ กำลังพลของกองทัพเรือ หรือบุคคลอื่นในหน่วยงานของรัฐ และบุคคลที่ประจำ อยู่บนฝั่งซึ่งปฏิบัติงานบนเรือประมง และผู้สังเกตการณ์ทางการประมง

“เรือประมง” หมายความว่า เรือประมงตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

“ทำการประมง” หมายความว่า ทำการประมงตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

“ประมงน้ำจืด” หมายความว่า ประมงน้ำจืดตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

“ประมงพาณิชย์” หมายความว่า ประมงพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

“ประมงเพื่อการยังชีพ” หมายความว่า การทำการประมงเพื่อบริโภคภายในครอบครัวหรือจำหน่ายโดยไม่ผ่านคนกลาง

“ประมงเพื่อนันทนาการ” หมายความว่า การทำการประมงเพื่อการพักผ่อน การแข่งขันทางกีฬา หรือการอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด

“สัญญาจ้าง” หมายความว่า สัญญาจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน โดยให้รวมถึงข้อตกลงที่กำหนดเงื่อนไขหรือการจัดการอย่างอื่นเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานประมง และสภาพการทำงานบนเรือหรือท่าเทียบเรือ

“ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก” หมายความว่า ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการทำการประมงเพื่อยังชีพ การทำการประมงน้ำจืด การทำการประมงพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการประมงที่ไม่มีการทำสัญญาจ้างแรงงานประมงหรือที่ใช้บุคคลภายในครอบครัว การทำการประมงเพื่อนันทนาการ และการทำการประมงพาณิชย์ตามขนาดเรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด

ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเจ้าของเรือเป็นนายจ้างและแรงงานประมงเป็นลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๖ นอกจากการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของเรือ ผู้ควบคุมเรือ และแรงงานประมง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงาน การจัดระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และการจัดสวัสดิการในการทำงาน ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน กฎหมายว่าด้วยการประมง และกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

มาตรา ๗ บรรดาคดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างเจ้าของเรือกับแรงงานประมง หรือทายาทหรือระหว่างบุคคลดังกล่าวกับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ อันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

หมวด ๒ การคุ้มครองแรงงานประมง

มาตรา ๘ ในกรณีที่เจ้าของเรือประสงค์จะนำแรงงานประมงไปเปลี่ยนแทนแรงงานประมงที่ออกไปทำการประมงต้องมีหนังสือแจ้งและได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมเจ้าท่าก่อนนำลูกเรือออกจากท่าเทียบเรือ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของแรงงานประมง หรือมีปัญหาข้อพิพาทตามความประสงค์ของแรงงานประมง ให้มีหนังสือแจ้งอธิบดีกรมเจ้าท่าภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับจากมีการขนถ่ายแรงงานประมง

หลักเกณฑ์การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้มีอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการประมง กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย อนุญาตให้แรงงานประมงทำงานในเรือประมง โดยไม่มีใบรับรองแพทย์มาแสดงว่ามีความพร้อมด้านสุขภาพในการทำงานบนเรือประมง

ใบรับรองแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการแพทย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ ในกรณีเรือประมงที่เดินเรือ ในทะเลนอกน่านน้ำไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประมง เจ้าของเรือต้องดำเนินการให้แรงงานประมงเดินทางกลับภูมิลำเนาหรือสถานที่อื่นตามที่ตกลงกัน โดยให้เจ้าของเรือเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายใด ๆ ระหว่างการเดินทาง ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ครบกำหนดเวลาตามสัญญาจ้างในระหว่างเวลาที่แรงงานประมงทำงานอยู่ ณ สถานที่อื่นอันมิใช่สถานที่ทำสัญญาจ้าง

(๒) เจ้าของเรือหรือแรงงานประมงบอกเลิกข้อตกลงการทำงานโดยมีเหตุอันสมควรก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง หรือเจ้าของเรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาจ้างโดยแรงงานประมงไม่ยินยอม

(๓) เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้เกิดขึ้น

(ก) แรงงานประมงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อันเนื่องมาจากเจ็บป่วย บาดเจ็บ หรือมีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้

(ข) เมื่อเจ้าของเรือไม่สามารถดำเนินกิจการประมงต่อไป

(ค) เรือประมงอัปปางหรือไม่อาจใช้การได้โดยสิ้นเชิง

(ง) กรณีอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าของเรือต้องวางหลักประกันก่อนนำเรือออกไปทำการประมงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานประกาศกำหนด

หากเจ้าของเรือไม่วางหลักประกันตามวรรคสอง ห้ามมิให้ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกอนุญาตให้เรือออกไปทำการประมง

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่เจ้าของเรือไม่จัดการให้แรงงานประมงเดินทางกลับภูมิลำเนาหรือสถานที่อื่นตามที่ตกลงกัน หรือหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๐ ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อให้แรงงานประมงได้เดินทางกลับตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีสิทธิไต่เบี่ยเพื่อค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปตามวรรคหนึ่งและค่าเสียหายใด ๆ จากเจ้าของเรือพร้อมดอกเบี้ยร้อยละสิบห้าต่อปี นับแต่วันที่ได้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อส่งตัวแรงงานประมงกลับตามมาตรา ๑๐

สิทธิไต่เบี่ย ให้มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่ได้ออกค่าใช้จ่ายดังกล่าว

กรณีที่เจ้าของเรือไม่ชำระค่าใช้จ่ายตามวรรคสอง ห้ามมิให้กรมประมงออกใบอนุญาตทำการประมง หรือกรมเจ้าท่าทำต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือ

มาตรา ๑๒ เจ้าของเรือไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายระหว่างการเดินทางตามมาตรา ๑๐ ในกรณีเลิกสัญญาจ้างเนื่องจากแรงงานประมงได้กระทำผิดสัญญาจ้างอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเรียกเก็บค่าบริการและค่าใช้จ่ายในการจัดหางานเป็นเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากแรงงานประมง

มาตรา ๑๔ เจ้าของเรือต้องจัดให้แรงงานประมงได้รับสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพและสวัสดิการไม่น้อยกว่าสิทธิประโยชน์ด้านการประกันสังคมที่เหมาะสมกับการทำงานด้านประมง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ เรือประมงดังต่อไปนี้ ต้องมีใบรับรองว่าเรือผ่านการตรวจสอบสภาพความเป็นอยู่และสภาพการทำงานหรือใบรับรองด้านแรงงานทางทะเลตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเลที่ยังไม่หมดอายุ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด

(๑) เรือที่อยู่ในทะเลเกินกว่าสามวันและมีความยาวตลอดลำ ๒๖.๕ เมตร ขึ้นไป หรือ

(๒) เรือที่อยู่ในทะเลเกินกว่าสามวันและเดินเรือในระยะเวลาทางเกิน ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากชายฝั่งของประเทศไทย หรือการเดินทางออกไปนอกไหล่ทวีป ไม่ว่าจะระยะทางจากชายฝั่งจะมากกว่าก็ตาม

ใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ต้องมีอายุไม่เกินห้าปี

หากเจ้าของเรือไม่มีใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกอนุญาตให้เรือออกไปทำการประมง

ความยาวตลอดลำตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ความยาวของเรือประมง ซึ่งต้องเป็นระยะเส้นตรงขนานไปกับเส้นแนวนอนที่กำหนดไว้ จากจุดที่อยู่หน้าสุดของหัวเรือถึงจุดหลังสุดของท้ายเรือ

มาตรา ๑๖ แรงงานประมงมีสิทธิในการร้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยของเรือ อันตรายต่อความปลอดภัยหรือสุขภาพของแรงงานประมงบนเรือ สภาพการทำงานและความเป็นอยู่ของแรงงานประมง หรือเรื่องอื่น ซึ่งดำเนินการไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับกรณีตามวรรคหนึ่ง โดยแรงงานประมง องค์กรทางวิชาชีพ สมาคม สหภาพแรงงาน หรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อให้เจ้าของเรือดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องที่ตรวจพบภายในระยะเวลาที่กำหนด และแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ ห้ามเจ้าของเรือบอกเลิกการจ้างงานหรือกระทำการใด ๆ เพราะเหตุที่ได้ร้องเรียน หรือให้การ เป็นพยาน

หมวด ๓
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ขึ้นไปบนเรือประมงหรือเข้าไปในสำนักงานของเจ้าของเรือ เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงาน สภาพการจ้าง และสภาพความเป็นอยู่ สอบถามข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ อันเป็น ประโยชน์ต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าของเรือ แรงงานประมง หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจง ข้อเท็จจริง หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของเรือ หรือแรงงานประมง ปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีอำนาจสั่งกักเรือในกรณีที่มีเหตุไม่อยู่ในสภาพพร้อมที่จะออกไปทำการประมง

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของเรือ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้เจ้าของเรือหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงานของพนักงาน เจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบ ที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด การปฏิบัติการตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ เมื่อได้รับการร้องขอหรือร้องเรียนหรือมีพยานหลักฐานเชื่อว่าเจ้าของเรือปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพบนเรือที่เป็นอันตรายต่อชีวิต ความปลอดภัย หรือสุขภาพ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจขึ้นไปบนเรือและตรวจเรือต่างประเทศที่เข้ามาในน่านน้ำไทย และสั่งให้กักเรือ ไว้จนกว่าจะมีการแก้ไขกรณีดังกล่าว

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาทแต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อแรงงานประมงดังกล่าวหนึ่งคน

มาตรา ๒๑ เจ้าของเรือผู้ใดไม่จัดให้แรงงานประมงได้รับสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพและสวัสดิการตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับเป็นสองเท่าของสิทธิประโยชน์ที่ต้องจ่ายให้แก่แรงงานประมง

มาตรา ๒๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้มีทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนดตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งให้มาชำระค่าปรับแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งจะต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๕ ไบร่บรองแพทย์ซึ่งออกให้แรงงานประมงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้สามารถใช้แทนไบร่บรองแพทย์ตามมาตรา ๙ ได้จนกว่าจะสิ้นอายุของไบร่บรองแพทย์นั้น

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

วิเคราะห์ผลกระทบร่างพระราชบัญญัติแรงงานในการทำการประมง พ.ศ.

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้

กระทรวงแรงงานได้รับนโยบายเร่งด่วนสำคัญและข้อสั่งการของรองนายกรัฐมนตรี (พลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ) ในการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนและปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน คณะที่ ๕ (กขป. ๕) ให้มีการดำเนินการเร่งรัดการดำเนินการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๘ ว่าด้วยการทำงานภาคประมง ค.ศ. ๒๐๐๗ ภายในเดือนมกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งอนุสัญญาดังกล่าว กำหนดพันธกรณีในการคุ้มครองแรงงานประมงให้มีสภาพการทำงานที่มีคุณค่าบนเรือประมง ในเรื่องข้อกำหนดขั้นต่ำในการทำงานบนเรือ สภาพการปฏิบัติหน้าที่ ที่พักอาศัยและอาหาร การคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน การดูแลทางการแพทย์ และการประกันสังคม

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๘ ว่าด้วยการทำงานภาคประมง ค.ศ. ๒๐๐๗ ภายในเดือนมกราคม ๒๕๖๒ จึงต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานในการทำการประมงดังกล่าว ซึ่งในการดำเนินการร่างกฎหมายโดยคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน ซึ่งมีพลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ คณะอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบด้วยรองปลัดกระทรวงแรงงาน ที่กำกับดูแลการปฏิบัติราชการในภารกิจด้านการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน เป็นประธานอนุกรรมการ ที่ปรึกษากฎหมาย กระทรวงแรงงาน เป็นรองประธานอนุกรรมการ ผู้ช่วยปลัดกระทรวงแรงงานที่ได้รับมอบหมาย นางเพียงภาพ วิทย์ชำนาญกุล ที่ปรึกษาปลัดกระทรวงแรงงาน พลตำรวจโท ไกรบุญ ทรวดทรง คณะทำงานรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการกงสุล ผู้แทนกรมการจัดหางาน ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมประมง ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนกรมองค์การระหว่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ผู้แทนศูนย์อภិบาลผู้เดินทางทะเลศรีราชา ผู้แทนสมาคมการประมงนอกน่านน้ำไทย ผู้แทนสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และผู้แทนเครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ เป็นกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญประจำสำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน และผู้อำนวยการกองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และเจ้าหน้าที่กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เจ้าหน้าที่สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน และเจ้าหน้าที่กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมายได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาขับเคลื่อนและประสานงานการรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๘ โดยมีนางเพชรรัตน์ สินอวย รองปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ พลตำรวจโท จารูวัฒน์ ไวยยะ ผู้บัญชาการ สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นรองประธานการ นางธัญญา เลหาทัย ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมประมง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการ และผู้เชี่ยวชาญประจำสำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ

๒. สภาพปัญหาหรือข้อบกพร่อง

เนื่องจากสภาพการจ้าง สภาพการทำงานในภาคประมงมีความแตกต่างจากการทำงานของลูกจ้างทั่วไป ซึ่งมีความเสี่ยงภัยทางทะเลและมีระยะเวลาการทำงานที่ต่อเนื่องเป็นเวลานาน กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องและครอบคลุมกับสภาพการจ้างงานในงานประมงทั้งหมด ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานประมงสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยและมาตรฐานระหว่างประเทศ และเป็นการป้องกันการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมายในภาคการประมง รวมทั้งวางมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแลและบริหารจัดการในการออกใบรับรองด้านแรงงานภาคประมงให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเป็นการส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในกิจการภาคประมงของประเทศ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยแรงงานในการทำการประมง

๓. ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๘ ว่าด้วยการทำงานภาคประมง ค.ศ. ๒๐๐๗ ภายในเดือนมกราคม ๒๕๖๒ และเพื่อให้มีกฎหมายคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานประมงให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมายในภาคการประมง วางมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแลและบริหารจัดการในการออกใบรับรองด้านแรงงานภาคประมงให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเพื่อเป็นการส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในกิจการภาคประมงของประเทศ

๔. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๔.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

- หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และบุคคลที่มีแรงงานประมงอยู่ในความดูแล
- กฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับครอบคลุมทั้งประเทศไม่เจาะจงพื้นที่ใด

๔.๒ ผลกระทบด้านต่างๆ

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก เป็นการสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการและแรงงานประมงในการส่งออกสินค้าไทยไปต่างประเทศ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ได้แก่ ผู้ประกอบการกิจการและแรงงานประมง

- เชิงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านสังคม

- เชิงบวก

(๑) เป็นการกำหนดมาตรการการคุ้มครองแรงงานประมง

(๒) เป็นการบูรณาการทำงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ได้แก่ รัฐบาล หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และภาคประชาสังคม

- เชิงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านงบประมาณ

- เจริงบวก ไม่มี

- เจริงลบ ไม่มี

ด้านอื่นๆ

- เจริงบวก เป็นการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกของประเทศไทยตามหลักสิทธิมนุษยชน สิทธิแรงงาน และสิทธิทางสังคม อันจะเป็นการสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ประเทศไทย

- เจริงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

๔.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

มีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล โดยให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการขึ้นไปบนเรือประมงหรือเข้าไปในสำนักงานของเจ้าของเรือประมง เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงาน สภาพการจ้าง และสภาพความเป็นอยู่ สอบถามข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริง มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าของเรือประมง แรงงานประมง หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของเรือประมง หรือแรงงานประมง ปฏิบัติให้ถูกต้อง และมีอำนาจสั่งกักเรือในกรณีที่มีเหตุไม่อยู่ในสภาพพร้อมที่จะออกไปทำการประมง

๔.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๔.๔.๑ ประเทศไทยสามารถดำเนินการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๘ ว่าด้วยการทำงานภาคประมง ค.ศ. ๒๐๐๗ ภายในเดือนมกราคม ๒๕๖๒

๔.๔.๒ กฎหมายฉบับนี้จะช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ และเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการต่างๆ ซึ่งจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

๔.๔.๓ การคุ้มครองแรงงานประมงเป็นไปตามยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน อันจะเป็นการสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

๔.๕ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

มีความคุ้มค่ามากเมื่อเทียบกับบทบาทของประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นและภาพลักษณ์ที่ดีในเวทีโลก รวมทั้งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนที่ไทยจะได้รับ เนื่องจากประเทศไทยมีกฎหมายที่ปฏิบัติต่อแรงงานตามหลักสิทธิมนุษยชน สิทธิแรงงาน และสิทธิทางสังคม อันจะเป็นการสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแรงงานในการทำการประมง พ.ศ.

๑. วิธีการรับฟัง

กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแรงงานในการทำการประมง พ.ศ. รวมจำนวน ๒ วิธีการ ได้แก่

(๑) เปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) และผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (www.lawamendment.go.th)

(๒) การประชุมรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน (นายจ้างและลูกจ้าง) องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) และประชาชนทั่วไป

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแรงงานในการทำการประมง พ.ศ. รายละเอียด ดังนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ซึ่งมีกำหนดระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑ - ๒ เมษายน ๒๕๖๑ และผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (www.lawamendment.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง ซึ่งมีกำหนดระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึง วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ มีผู้ดาวน์โหลดเอกสาร จำนวน ๒๕๓ ครั้ง มีผู้แสดงความเห็น ๕ คน

๒. การรับฟังความคิดเห็นผ่านการประชุมสัมมนาผู้มีส่วนได้เสีย ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน (นายจ้างและลูกจ้าง) องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) และประชาชนทั่วไป จำนวน ๖ ครั้ง

(๑) ครั้งที่ ๑ การประชุมรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมภัตตาคารนิเวศพิภพ จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งมีกำหนดระยะเวลา ๑ วัน (มีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๑๐๐ คน)

(๒) ครั้งที่ ๒ การประชุมรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมประสงค์ รัตนันท์ ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน (มีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๔๕ คน)

(๓) ครั้งที่ ๓ การประชุมรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมสมาคมการประมงนอกน่านน้ำไทย ถนนพระรามที่ ๒ กรุงเทพฯ (มีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๓๐ คน)

(๔) ครั้งที่ ๔ การประชุมรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมจอมพล ป. พิบูลสงคราม ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน (มีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๑๘๐ คน)

(๕) ครั้งที่ ๕ การประชุมรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย (ประชุมกลุ่มย่อยเพื่อการสร้างการรับรู้) จำนวน ๖ กลุ่ม ได้แก่ (๑) กลุ่มพื้นที่จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรัง (๒) กลุ่มพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ (๓) กลุ่มพื้นที่จังหวัดตราด จันทบุรี ระยอง ชลบุรี (๔) กลุ่มพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร นครศรีธรรมราช (๕) กลุ่มพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร และ (๖) กลุ่มพื้นที่จังหวัดปัตตานี นราธิวาส สงขลา ตรัง สตูล ระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ ถึง วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

(๖) ครั้งที่ ๖ การประชุมรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม ประสงค์ รัตนันท์ ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน (มีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๖๐ คน)

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

(๑) พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น คือ กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดภูเก็ต จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสงขลา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชลบุรี

(๒) กลุ่มเป้าหมาย คือ หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน (นายจ้างและลูกจ้าง) สมาคมประมง ๒๒ จังหวัดชายทะเล องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) และประชาชนทั่วไป

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

หลังจากสิ้นสุดการเปิดรับฟังความคิดเห็นมีผู้แสดงความคิดเห็น โดยมีประเด็นดังนี้ (ตารางแนบ)

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
<p>ประเด็นที่ ๑ หลักการและเหตุผล ชื่อร่างกฎหมาย ขอบเขตการบังคับใช้ และคำนิยาม</p>	<p>-ตามร่างเดิมมีจำนวนทั้งสิ้น ๖๖ มาตรา เป็นการนำ ข้อบัญญัติอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๘ มากำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบทบัญญัติที่มีในกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ แล้วในปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรนำเฉพาะส่วนที่ยังไม่มี หรือส่วนที่ขาดอยู่มากำหนดในร่างกฎหมายนี้ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน</p> <p>-การยกร่างกฎหมายต้องคำนึงถึงบริบทของสังคมไทย เป็นหลักสำคัญ ให้คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงเป็นสำคัญ</p> <p>-นิยามคำว่า “เจ้าของเรือประมง” ควรกำหนดให้ ชัดเจนว่าหมายถึงกรณีใดกรณีหนึ่งเท่านั้น เนื่องจาก อาจเกิดปัญหาการตีความกฎหมายให้เจ้าของ เรือประมงต้องรับผิดชอบทุกกรณีในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ ในเรือ</p> <p>-ควรกำหนดเรื่อง “เรือประมงเพื่อยังชีพ” ให้ชัดเจน</p> <p>-เรือประมงพื้นบ้านต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาหรือไม่ ต้องกำหนดให้ชัดเจน</p>	<p>๑. แก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติ จาก “ร่างพระราชบัญญัติ แรงงานประมง พ.ศ.” เป็น “ร่างพระราชบัญญัติ แรงงานในการทำการประมง พ.ศ.” เพื่อให้เหมาะสม และสอดคล้องกับอนุสัญญา</p> <p>๒. แก้ไขคำนิยาม เป็นดังนี้</p> <p>มาตรา ๔ “เจ้าของเรือ” หมายความว่า เจ้าของเรือ ตามกฎหมายว่าด้วยการประมง และให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งเข้ารับช่วงหน้าที่และความรับผิดชอบจากเจ้าของ เรือประมงดังกล่าว แต่มิให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งให้ ผู้อื่นเช่าเรือประมงเพื่อประกอบกิจการงานประมง ทะเลโดยตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย</p> <p>“แรงงานประมง” หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือและ คนประจำเรือตามกฎหมายว่าด้วยการประมง แต่ไม่ รวมถึง คนนำร่องเรือ กำลังพลของกองทัพเรือ หรือ บุคคลอื่นในหน่วยงานของรัฐ และบุคคลที่ประจำอยู่ บนฝั่งซึ่งปฏิบัติงานบนเรือประมง และผู้สังเกตการณ์ ทางการประมง</p> <p>“เรือประมง” หมายความว่า เรือประมงตาม กฎหมายว่าด้วยการประมง</p> <p>“ทำการประมง” หมายความว่า ทำการประมง ตามกฎหมายว่าด้วยการประมง</p> <p>“ประมงน้ำจืด” หมายความว่า ประมงน้ำจืดตาม</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		<p>กฎหมายว่าด้วยการประมง</p> <p>“ประมงพาณิชย์” หมายความว่า ประมงพาณิชย์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประมง</p> <p>“ประมงเพื่อการยังชีพ” หมายความว่า การทำการประมงเพื่อบริโภคภายในครอบครัวหรือจำหน่าย โดยไม่ผ่านคนกลาง</p> <p>“ประมงเพื่อนันทนาการ” หมายความว่า การทำการประมงเพื่อการพักผ่อน การแข่งขันทางกีฬา หรือการอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด</p> <p>“สัญญาจ้าง” หมายความว่า สัญญาจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน โดยให้รวมถึงข้อตกลงที่กำหนดเงื่อนไขหรือการจัดการอย่างอื่นเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานประมง และสภาพการทำงานบนเรือหรือท่าเทียบเรือ</p> <p>“ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก” หมายความว่า ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกตามกฎหมายว่าด้วยการประมง”</p> <p>ฯลฯ</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<p>-ไม่เห็นด้วยกับการบังคับใช้กับเรือประมงทุกขนาด</p> <p>-ไม่ควรยกเว้นเรือประมงพื้นบ้านเพราะปัจจุบันประมงพื้นบ้านมีการทำเพื่อการค้าเป็นส่วนใหญ่ จึงควรมีระเบียบหรือกฎหมายควบคุม</p> <p>-การกำหนดให้เรือที่มีขนาดไม่เกิน ๒๔ เมตร หากออกทำการประมงเกินกว่า ๓ วันต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดนั้นเห็นว่าเป็นภาระมาก</p>	<p>๓. แก้ไขขอบเขตการบังคับใช้ ให้สอดคล้องกับบริบทการทำประมงภายในประเทศ เป็นดังนี้</p> <p>มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการทำการประมงเพื่อยังชีพ การทำการประมงน้ำจืด การทำการประมงพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการประมงที่ไม่มีการทำสัญญาจ้างแรงงานประมงหรือที่ใช้บุคคลภายในครอบครัว การทำการประมงเพื่อนันทนาการ และการทำการประมงพาณิชย์ ตามขนาดเรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด</p> <p>ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเจ้าของเรือประมงเป็นนายจ้างและแรงงานประมงเป็นลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน</p>
<p>ประเด็นที่ ๒ หมวด ๒ ความรับผิดชอบของเจ้าของเรือประมง ใต้กึ่ง และแรงงานประมง</p>	<p>-กำหนดหน้าที่ของเจ้าของเรือประมงฝ่ายเดียวโดยไม่ได้กล่าวถึงสิทธิของแรงงานประมงว่าให้ชัดเจนว่ามีสิทธิประการใดบ้าง</p> <p>-ควรกำหนด หน้าที่ และความรับผิดชอบของแรงงานประมงไว้ในหมวดนี้ให้ชัดเจน เพื่อกำหนดให้แรงงานประมงมีความรับผิดชอบต่อเจ้าของเรือซึ่งเป็นผู้สัญญาด้วย โดยสภาพบังคับที่จะนำมาใช้แก่แรงงานประมง อาจกำหนดโดยใช้มาตรการทางปกครอง เช่น การไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงาน หรืออาจกำหนดโทษสถานเบาไว้เพื่อเป็นการป้องปรามแรงงานประมงที่ไม่มีความรับผิดชอบ</p>	<p>ตัดร่างหมวด ๒ ความรับผิดชอบของเจ้าของเรือประมง ใต้กึ่ง และแรงงานประมง ออกทั้งหมด เนื่องจากมีกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่แล้วในปัจจุบัน เช่น กฎกระทรวงระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือ ตามกฎหมายว่าด้วยการประมง และกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
ประเด็นที่ ๓ หมวด ๓ ส่วนที่ ๑ อายุขั้นต่ำ	<ul style="list-style-type: none"> - มีกฎหมายกำหนดเรื่องอายุขั้นต่ำบังคับใช้อยู่แล้วซ้ำซ้อน - เรื่องอายุขั้นต่ำไม่เกิน ๑๘ ปี ขอให้กำหนดข้อยกเว้นให้ลูกเจ้าของเรือประมงที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี สามารถลงเรือทำการประมงกับครอบครัวได้ - เสนอให้บุคคลที่มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า ๑๖ ปี สามารถลงฝึกงานได้ลำละไม่เกินหนึ่งคนเพื่อให้ภูมิปัญญาการทำประมงไม่สูญหายไป 	<p>ตัดร่างหมวด ๓ ส่วนที่ ๑ อายุขั้นต่ำ ออก เนื่องจากเรื่องดังกล่าวมีการกำหนดไว้ในกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน แล้ว แต่อย่างไรก็ตามจะต้องแก้ไขกฎกระทรวงดังกล่าวให้สอดคล้องต่อไป</p>
ประเด็นที่ ๔ หมวด ๓ ส่วนที่ ๒ การตรวจสุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องใบรับรองแพทย์เป็นการกำหนดซ้ำซ้อนกันหลายหน่วยงาน เป็นการเพิ่มภาระ - ขอให้ตรวจกับแพทย์ที่มีใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ใดก็ได้ไม่จำกัดเฉพาะโรงพยาบาลของรัฐเท่านั้น 	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดกระบวนการ ขั้นตอน การออกไปรับรองแพทย์ให้สะดวกมากขึ้น ลดภาระแก่นายจ้างและลูกจ้าง - กรณีแรงงานประมงที่มีใบรับรองแพทย์อยู่แล้วให้ตรวจการมองเห็นและการได้ยินเพิ่ม โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย - เพิ่มบทเฉพาะกาลรองรับให้ใช้ใบรับรองแพทย์ที่มีอยู่แล้วต่อไปได้จนกว่าใบรับรองแพทย์นั้นจะหมดอายุ (ร่างมาตรา ๒๕) <p>ปรับแก้ไขเรื่องการตรวจสุขภาพ เป็นดังนี้</p> <p>มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้มีอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการประมง กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย อนุญาตให้แรงงานประมงทำงานในเรือประมง โดยไม่มีใบรับรองแพทย์มาแสดง</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		<p>ว่ามีความพร้อมด้านสุขภาพในการทำงานบนเรือประมง ใบรับรองแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการแพทย์ประกาศกำหนด มาตรา ๒๕ ใบรับรองแพทย์ซึ่งออกให้แรงงาน ประมงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้สามารถใช้แทนใบรับรองแพทย์ตามมาตรา ๙ ได้ จนกว่าจะสิ้นอายุของใบรับรองแพทย์นั้น</p>
<p>ประเด็นที่ ๕ หมวด ๔ ส่วนที่ ๑ อัตรากำลังและชั่วโมง การพัก</p>	<p>-ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าจะใช้เกณฑ์ใดเป็นตัววัด อัตรากำลังที่เหมาะสม ใช้ขนาดเรือขนาดกำลัง เครื่องยนต์</p>	<p>ตัดร่างหมวด ๔ ส่วนที่ ๑ อัตรากำลังและชั่วโมงการพัก เนื่องจากเรื่องอัตรากำลังที่เหมาะสมสามารถนำไป ออกเป็นข้อบังคับกรมเจ้าท่าได้ (อาศัยอำนาจตาม กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย) ส่วนเรื่อง ชั่วโมงการพัก มีกำหนดไว้แล้วในกฎกระทรวงคุ้มครอง แรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. ๒๕๔๗</p>
<p>ประเด็นที่ ๖ หมวด ๔ ส่วนที่ ๒ รายชื่อแรงงานประมง</p>	<p>-ปฏิบัติอยู่แล้ว และมีความซ้ำซ้อน</p>	<p>ตัดหมวด ๔ ส่วนที่ ๒ รายชื่อแรงงานประมง เนื่องจากเรื่องดังกล่าวมีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง คุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. ๒๕๔๗ (ข้อ ๘)</p>
<p>ประเด็นที่ ๗ หมวด ๔ ส่วนที่ ๓ ข้อตกลงการจ้าง แรงงานประมง</p>	<p>-ปฏิบัติอยู่แล้ว และมีความซ้ำซ้อน -ภาษาที่จะใช้ในสัญญาจ้างควรให้มีภาษาที่แรงงาน ประมงสามารถเข้าใจได้</p>	<p>ตัดหมวด ๔ ส่วนที่ ๓ ข้อตกลงการจ้างแรงงานประมง ออก เนื่องจากเรื่องดังกล่าวมีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง คุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. ๒๕๔๗ (ข้อ ๗)</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
<p>ประเด็นที่ ๘ หมวด ๔ ส่วนที่ ๔ การส่งตัวกลับ</p>	<p>-ใช้บังคับกับเรือในน่านน้ำและเรือนอกน่านน้ำ เช่นเดียวกันหรือไม่ ขอให้กำหนดให้ชัดเจน</p> <p>-กระทรวงการต่างประเทศสามารถดำเนินการส่งกลับได้เฉพาะกรณีแรงงานที่เป็นคนไทยเท่านั้น</p>	<p>พิจารณาเรื่องการส่งกลับตามหลักสากลแล้วให้ใช้บังคับเฉพาะกรณีเรือที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำเท่านั้นมีหน้าที่ส่งแรงงานประมงกลับประเทศต้นทางคือประเทศไทย จึงแก้ไขหลักการเรื่องการส่งกลับให้ชัดเจนว่าบังคับใช้กับเรือที่ไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยเท่านั้น และปรับร่างให้ครอบคลุมถึงแรงงานประมงที่เป็นคนต่างด้าวให้ได้รับสิทธิในการส่งกลับ รวมทั้งกำหนดวิธีการ ขั้นตอน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งกลับให้มีความชัดเจนขึ้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขส่วนที่ ๔ การส่งกลับ เป็นดังนี้</p> <p>มาตรา ๑๐ ในกรณีเรือประมงที่เดินเรือ ในทะเลนอกน่านน้ำไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประมง เจ้าของเรือประมงต้องดำเนินการให้แรงงานประมงเดินทางกลับภูมิลำเนาหรือสถานที่อื่นตามที่ตกลงกัน โดยให้เจ้าของเรือประมงเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายใด ๆ ระหว่างการเดินทาง ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ครบกำหนดเวลาตามสัญญาจ้างในระหว่างเวลาที่แรงงานประมงทำงานอยู่ ณ สถานที่อื่นอันมิใช่สถานที่ทำสัญญาจ้าง</p> <p>(๒) เจ้าของเรือประมงหรือแรงงานประมงบอกเลิกสัญญาจ้างโดยมีเหตุอันสมควรก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง หรือเจ้าของเรือประมงเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในข้อตกลงการจ้างแรงงานประมงโดยแรงงานประมง</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		<p>ไม่ยินยอม</p> <p>(๓) เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้เกิดขึ้น</p> <p>(ก) แรงงานประมงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อันเนื่องมาจากเจ็บป่วย บาดเจ็บ หรือมีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้</p> <p>(ข) เมื่อเจ้าของเรือประมงไม่สามารถดำเนินกิจการประมงต่อไป</p> <p>(ค) เรือประมงอับปางหรือไม่อาจใช้งานได้โดยสิ้นเชิง</p> <p>(ง) กรณีอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าของเรือต้องวางหลักประกันก่อนนำเรือออกไปทำการประมงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานประกาศกำหนด</p> <p>หากเจ้าของเรือประมงไม่วางหลักประกันตามวรรคสอง ห้ามมิให้ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกอนุญาตให้เรือออกไปทำการประมง</p> <p>มาตรา ๑๑ ในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไม่จัดการให้แรงงานประมงเดินทางกลับภูมิลำเนาหรือสถานที่อื่นตามที่ตกลงกัน หรือหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๐ ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		<p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อให้แรงงานประมงได้เดินทางกลับตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด</p> <p>ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีสิทธิไต่เบี่ยเพื่อค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปตามวรรคหนึ่งและค่าเสียหายใด ๆ จากเจ้าของเรือประมงพร้อมดอกเบี้ยร้อยละสิบห้าต่อปี นับแต่วันที่ได้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อส่งตัวแรงงานประมงกลับตามมาตรา ๑๐ สิทธิไต่เบี่ย ให้มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่ได้ออกค่าใช้จ่ายดังกล่าว</p> <p>กรณีที่เจ้าของเรือประมงไม่ชำระค่าใช้จ่ายตามวรรคสอง ห้ามมิให้กรมประมงออกใบอนุญาตทำการประมง หรือกรมเจ้าท่าต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือ</p> <p>มาตรา ๑๒ เจ้าของเรือประมงไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายระหว่างการเดินทางตามมาตรา ๑๐ ในกรณีเลิกสัญญาจ้างเนื่องจากแรงงานประมงได้กระทำความผิดสัญญาจ้างอย่างร้ายแรง</p>
ประเด็นที่ ๙ หมวด ๔ ส่วนที่ ๕ การคัดเลือกและการบรรจุ		ตัดความในหมวด ๔ ส่วนที่ ๕ การคัดเลือกและการบรรจุออก และบัญญัติเฉพาะหลักการเรื่องการห้ามเรียกเก็บค่าบริการและค่าใช้จ่ายในการจัดหางานเป็นเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากแรงงานประมงเพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับหลักสากล โดยปรับแก้ไขร่างเป็น ดังนี้

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเรียกเก็บค่าบริการและค่าใช้จ่ายในการจัดหางานเป็นเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากแรงงานประมง
ประเด็นที่ ๑๐ หมวด ๔ ส่วนที่ ๖ การจ่ายเงินให้แก่แรงงานประมง	-มีความซ้ำซ้อน เนื่องปัจจุบันกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนดเรื่องวิธีการจ่ายค่าจ้างสำหรับแรงงานประมงไว้แล้ว	ตัดความในหมวด ๔ ส่วนที่ ๖ การจ่ายเงินให้แก่แรงงานประมงออก เนื่องจากการจ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่แรงงานประมงมีกำหนดไว้ในกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายใหม่
ประเด็นที่ ๑๑ หมวด ๕ ที่พักอาศัยและอาหาร	-ขอให้กำหนดให้ชัดเจนว่าเรือเก่าต้องทำอะไรบ้าง เรือใหม่ต้องทำอะไรบ้าง ซึ่งหลายเรื่องก็ปฏิบัติอยู่แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยการประมง และกฎหมายในความรับผิดชอบของกรมเจ้าท่า - เรื่องความปลอดภัยบนเรือเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการประมงแล้ว ไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายใหม่ซ้ำซ้อน	-เรื่องที่พักอาศัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างเรือนั้น กรมเจ้าท่า สามารถนำไปออกเป็นข้อบังคับกรมเจ้าท่าได้ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ในส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพความเป็นอยู่บนเรือ อาทิเช่น เรื่องพื้นที่การขับถ่าย อาหาร น้ำดื่ม นำไปกำหนดในกฎกระทรวงระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือ (อาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘) จึงตัดความในหมวด ๕ ที่พักอาศัยและอาหาร ออก
ประเด็นที่ ๑๒ หมวด ๖ ส่วนที่ ๑ การดูแลทางการแพทย์และส่วนที่ ๒ ความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานและการป้องกันอุบัติเหตุ	-มีความซ้ำซ้อน เนื่องจากได้ปฏิบัติอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการประมง	มีกำหนดไว้ในกฎกระทรวงระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือ (อาศัยอำนาจตาม พ.ร.ก. การประมง พ.ศ. ๒๕๕๘)

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		จึงตัดความในหมวด ๖ ส่วนที่ ๑ การดูแลทางการแพทย์ และส่วนที่ ๒ ความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน และการป้องกันอุบัติเหตุ ออก
ประเด็นที่ ๑๓ หมวด ๖ ส่วนที่ ๓ การประกันสังคม การคุ้มครองในกรณีการเสียชีวิต การบาดเจ็บ และการเจ็บป่วยอันเกี่ยวเนื่องกับงานที่ทำ	-การเข้าระบบประกันสังคมเป็นภาระแก่แรงงาน ประมง เช่น การเบิกค่าคลอดบุตร แรงงานประมง ส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวและไม่จดทะเบียนสมรส ส่งผลให้ไม่ได้รับสิทธิคลอดบุตร รวมถึงกรณีสงเคราะห์ บุตรส่วนมากไม่ได้ใช้สิทธิเนื่องจากแรงงานประมงเป็น ผู้ชายมีครอบครัวแต่ก็ไม่จดทะเบียนสมรส ทำให้ไม่ได้รับสิทธิดังกล่าว และกรณีชราภาพเมื่ออายุครบ ๕๕ ปี ตามเงื่อนไข จึงจะจ่าย แต่แรงงานประมงกลับประเทศ ต้นทางแล้ว ส่วนกรณีตายจ่ายเพียงสี่หมื่นบาท แต่ระบบ ประกันสุขภาพของเอกชนปัจจุบันจ่ายหนึ่งแสนบาท กรณีว่างงานถ้าไม่หางานใหม่ภายใน ๑๕ วัน แรงงาน ประมงต้องถูกส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว จึงต้องเร่งรีบหางานใหม่ เปลี่ยนนายจ้างใหม่ มิฉะนั้นต้องถูกส่งกลับ จึงเห็นได้ว่าการที่แรงงานประมงจะได้รับสิทธิกรณีว่างงานเป็นไปได้ยาก และเห็นว่าหลายเรื่องแรงงานประมงจะไม่ได้ใช้ สิทธิประโยชน์ ตรงกันข้ามการซื้อประกัน นายจ้าง รับผิดชอบไปให้ทั้งหมดแล้วและได้รับความคุ้มครอง มากกว่าด้วย ไม่มีภาระต้องไปตกแก่แรงงานประมงเลย	๑. แก้ไขเรื่องการประกันสังคม การคุ้มครองในกรณี การเสียชีวิต การบาดเจ็บ และการเจ็บป่วยอันเกี่ยวเนื่อง กับงานที่ทำ เป็นดังนี้ มาตรา ๑๔ เจ้าของเรือประมงต้องจัดให้แรงงาน ประมงได้รับสิทธิประโยชน์ ด้านสุขภาพและสวัสดิการ ไม่ด้อยกว่าสิทธิประโยชน์ด้านการประกันสังคมที่เหมาะสม กับการทำงานด้านประมง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศ กำหนด ๒. ตัดร่างมาตรา ๕๐ “แรงงานประมงมีสิทธิได้รับเงิน ทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน” ออก เนื่องจากเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนอยู่แล้ว

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<p>จึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะให้แรงงานประมงต้องเข้าระบบประกันสังคม</p> <p>- ลูกจ้างงานประมงนั้นเปลี่ยนนายจ้างบ่อย</p> <p>- ปัจจุบันมีการซื้อประกันสุขภาพให้แรงงานประมงอยู่แล้ว</p> <p>- กรณีประกันสังคมการรักษาพยาบาลต่างโรงพยาบาลตามสิทธิต้องสำรองจ่ายไปก่อน ทำให้เกิดความไม่สะดวกแก่แรงงานประมง</p> <p>- เสนอเป็นทางเลือกให้ใช้ระบบการประกันสังคมหรือระบบซื้อประกันสุขภาพภาคเอกชนก็ได้ตามแต่จะเลือก</p> <p>- กรณีเงินทดแทน นายจ้างจ่ายครั้งเดียวกองทุนรับภาระค่าใช้จ่ายไปทั้งหมด เห็นว่าเป็นทางเลือกที่มีความเหมาะสม</p>	
ประเด็นที่ ๑๔ หมวด ๗ คณะกรรมการแรงงานประมง	- องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่มีความเหมาะสม	<p>๑. มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่จำเป็น</p> <p>๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถออกกฎหมายและเสนอแก้ไขกฎหมายในส่วนของตนได้อยู่แล้ว</p> <p>๓. ไม่มีการกำหนดการใช้อำนาจของคณะกรรมการในร่างกฎหมายฉบับนี้</p>
ประเด็นที่ ๑๕ หมวด ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่	ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งให้กักเรือเพื่อแก้ไขสภาพเรือให้มีความปลอดภัยพร้อมที่จะออกไปทำการประมง	<p>- แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องอำนาจในการสั่งกักเรือเพื่อให้แก้ไขเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยบนเรือเพื่อให้เรืออยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน</p> <p>มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		<p>นี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ขึ้นไปบนเรือประมงหรือเข้าไปในสำนักงานของเจ้าของเรือประมง เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงาน สภาพการจ้าง และสภาพความเป็นอยู่ สอบถามข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าของเรือประมง แรงงานประมง หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(๓) มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของเรือประมง หรือแรงงานประมง ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) มีอำนาจสั่งกักเรือในกรณีที่มีเหตุไม่อยู่ในสภาพพร้อมที่จะออกไปทำการประมง</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของเรือประมง หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้เจ้าของเรือประมงหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนดการปฏิบัติการตาม (๑) และ (๒)</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด
ประเด็นที่ ๑๖ หมวด ๙ การปฏิบัติตามและการบังคับใช้	-เรื่องใบรับรองการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ฉบับที่ ๑๘๘ สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย เสนอให้ใช้บังคับกับ “เรือที่อยู่ในทะเลเกินกว่าสามวันและมีความยาว ๒๔ เมตร ขึ้นไป และ ๓๐๐ ตันกรอสส์ ขึ้นไป และเดินเรือในระยะทางเกิน ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากชายฝั่งของประเทศไทย หรือการเดินทางออกไปนอกไหล่ทวีป ไม่ว่าจะระยะทางจากชายฝั่งจะมากกว่าก็ตาม”	-เรือประมงใดที่ต้องมีใบรับรองการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ฉบับที่ ๑๘๘ กำหนดเงื่อนไขให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล -การกำหนดความยาวของเรือโดยใช้หน่วยวัดเป็นความยาวตลอดลำ (LOA) จะทำให้สะดวกในการคำนวณ มากกว่าการใช้หน่วยวัดเป็นความยาว (L) จึงแก้ไขร่างฯ เป็นดังนี้ มาตรา ๑๕ เรือประมงดังต่อไปนี้ ต้องมีใบรับรองว่าเรือผ่านการตรวจสอบสภาพความเป็นอยู่และสภาพการทำงานหรือใบรับรองด้านแรงงานทางทะเลตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเลที่ยังไม่หมดอายุ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกรมเจ้าท่า ประกาศกำหนด (๑) เรือที่อยู่ในทะเลเกินกว่าสามวันและมีความยาวตลอดลำ ๒๖.๕ เมตร ขึ้นไป หรือ (๒) เรือที่อยู่ในทะเลเกินกว่าสามวันและเดินเรือในระยะทางเกิน ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากชายฝั่งของประเทศไทย หรือการเดินทางออกไปนอกไหล่ทวีป ไม่ว่าจะระยะทางจากชายฝั่งจะมากกว่าก็ตาม ใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ต้องมีอายุไม่เกิน ๕ ปี

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		<p>หากเจ้าของเรือประมงไม่มีไปรับรองตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกอนุญาตให้เรือออกไปทำการประมง</p> <p>ความยาวตลอดลำตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ความยาวของเรือประมง ซึ่งต้องเป็นระยะเส้นตรงขนานไปกับเส้นแนวน้ำที่กำหนดไว้ จากจุดที่อยู่หน้าสุดของหัวเรือถึงจุดหลังสุดของท้ายเรือ</p>
<p>ประเด็นที่ ๑๗ หมวด ๑๐ บทกำหนดโทษ</p>	<p>-บทกำหนดโทษหลายกรณีซ้ำซ้อนกับกฎหมายที่มีอยู่ อาจเกิดสภาพปัญหาในการบังคับใช้</p>	<p>ปรับปรุงบทกำหนดโทษตามร่างฯ เดิม เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน และกำหนดบทโทษใหม่ให้มีเฉพาะเท่าที่จำเป็น เป็นดังนี้</p> <p>มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาทแต่ไม่เกินแปดแสนต่อแรงงานประมงดังกล่าวหนึ่งคน</p> <p>มาตรา ๒๑ เจ้าของเรือประมงผู้ใดไม่จัดให้แรงงานประมงได้รับสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพและสวัสดิการตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับเป็นสองเท่าของสิทธิประโยชน์ที่ต้องจ่ายให้แก่แรงงานประมง</p> <p>มาตรา ๒๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		<p>มาตรา ๒๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้มีทั้งในเขต กรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนดตามความ เหมาะสม</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการ เปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง แรงงานกำหนด</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่ เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งให้มาชำระค่าปรับแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งจะต้อง รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่ง การ หรือการกระทำของบุคคลใดหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งต้อง</p>

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้ขึ้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย
ประเด็นที่ ๑๘ บทเฉพาะกาล	-ไม่ควรให้มีผลกระทบต่อผู้ที่มิไปรับรองแพทย์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	-ร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีผลกระทบต่อผู้ถือใบอนุญาตจัดหางานจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดบทเฉพาะการเกี่ยวกับใบอนุญาตจัดหางาน -กำหนดบทเฉพาะกาลเรื่องไปรับรองแพทย์เพิ่มเติมจากร่างเดิม ทั้งนี้ เพื่อให้ผลกระทบต่อผู้ที่มิไปรับรองแพทย์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปจนกว่าจะหมดอายุไปรับรองแพทย์